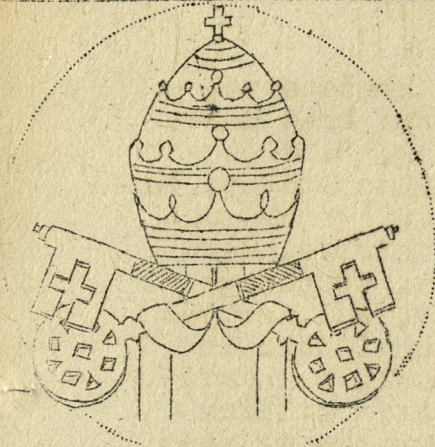

Domáci glasovi

Štev. 21

Lienz, 26. novembra 1945.

Leto 1.

Odposlanec vatičanske misije za begunce, pozdravljen med nami!

Te dni obiskuje slovenska begunska taborišča po Koroškem poseben odposlanec papeške misije za pomoč beguncem in izgnancem. Ta misija ima svoj sedež v Frankfurtu v Nemčiji in ji načeljuje nadškof Carlo Chiarlo. V njej je za vsako narodnost poseben zastopnik, ki je vzet iz dotične narodnosti same, da tako bolj razume težave in potrebe svojih so-narodnjakov-beguncev. Slovence zastopa v tej misiji preč. gosp. p. Zibert Jakob, D.J., ki je med nami dobro znan po svojem požrtvovalnem delu v Ljubljani kot voditelj duhovnih vaj in kot urednik Glasnika Srca Jezusovega. Ker je sam begunec, begunske težave še bolje razume. Prišel je med nas, da se na lastne oči in ušesa prepriča, kako živimo in svetemu očetu poroča o naših težavah.

Prihod člana papeške misije med nas nam daje zadoščenje in priznanje, da smo prav ravnali, ko smo se borili proti komunizmu. Saj smo s tem izpolnjevali navodilo sv. očeta papeža Pija XI., ki jih je v svoji okrožnici Divini Redemptoris tako jasno načrtoval. "Če je sveti oče Pij XI. v svoji okrožnici o obnovi družabnega reda zapisal: "Nihče ne more biti ob enem katoličan in socialist" - potem velja to - tako nam je poudaril naš prevzvišeni g. škof dr. Gregorij Rožman v svojem pastirskem pismu - še mnogo bolj za brezbožni komunizem in moramo postaviti to čisto jasno in določno načelo: "Nihče ne more biti obenem katoličan in komunist". Ali katoličan, ali komunist, oboje hkrati ne more nihče biti!" Brezboštvo in vera v Boga sta nerazdružljiva kakor ogenj in voda.

In še tole je zapisal papež Pij XI.: "Prav v nobeni reči ne bo s komunizmom sodeloval, komur je mar krščanske kulture. "Mi smo se teh navodil sv. očeta držali in rajši vse zapustili, ter se podali v negotovost begunstva, kot pa da bi postali nauku sv. očeta nezvesti.

Prihod papeževega odposlanca pa nam daje tudi tolažbe, ko vidimo, da v begunstvu nismo osamljeni, marveč da sam oče krščanstva in Kristusov namestnik na zemlji misli na nas in nas skuša v našem trpljenju tolažiti.

Njegov obisk nas pa tudi napolnjuje s ponosom, da smo člani katoliške Cerkve, najmočnejše svetovne organizacije, ki svojih trpečih članov v nesreči ne pozabi, marveč jim skuša duhovno in materialno pomagati.

Ko člana papeške misije v svoji sredi toplo pozdravljamo, ga iskreno prosimo, naj svetemu očetu izrazi našo srčno hvaležnost za njegovo veliko skrb za trpeči slovenski narod, in mu sporoči naše zagotovilo, da smo pripravljene rajši vse

pretrpeti, kot pa da bi zatajili vero svojih očetov, ki jo hoče brezbožni komunizem iztrgati iz src slovenskega naroda.

Pij XII - papež ljubezni

Sveta Cerkev se je v vseh časih zavedala, da krščanstvo, ki ne kaže in se ne razdaja v ljubezni, je krščanstvo brez duše.

Zgodovina katolištva je najlepša pesem ljubezni. Bila je zapisana s krvjo, njeni zvoki so bili iz gorečnosti apostolov, za njimi so jo znova peli rod za rodom nešteti moški in ženski rodovi in ustanove, ki so se po navdihnjenju in pod vodstvo, Cerkev posvetili samo zdravljenju najbolj različnih ran obupanega človeštva. Mogli bi napisati toliko debelih zvezkov, kolikor je bilo in jih je še katoliških ustanov, ki so se v vsaki dobi in pri vseh narodih žrtvovali do konca za to, da so mogli pomagati vsem, tudi najbolj težkim boleznim in najbolj strašnim oblikam bede. Vsak izmed teh zvezkov bi bil kakor granitni spomenik neverljive slave za katoliško Cerkev, ki je izmed vseh ustanov edina, ki zapušča v zgodovini neizbrisne sledove tiste ljubezni, ki ne rešuje samo teles žrtev lakote, bolečine in nesreče, marveč sega s svojo prenovitveno močjo tudi v duše, da jim trpljenje postaja včasih celo radost in pot do junaške svetosti.

Božja Previdnost, ki sv. Cerkev vodi, ji daje v vsaki dobi papeže, ki so prav za potrebe tistih časov od Boga poslani.

LJUBEZEN, LJUBEZEN ! O materi sedanjega sv. očeta Pija XII. je zapisal njegov življenjepisec Walter: "Bile so v Rimu bolj bogate gospe kakor Virginija Paccelli, toda v dobrodelnosti večje od nje ni bilo nobene." To čudovito dediščino srca za trpečega človeka je nosil sedanji sv. oče s seboj na vseh prejšnjih službenih mestih, v najvišji meri pa jo kaže na papeškem prestolu.

V nagovoru 13. marca 1940 je poudaril: "Ker je svet prezrl ljubezen, je izgubil mir in ga ne bo našel, dokler ne bo na neobhodno potrebnih temeljih pravičnosti ustoličil zopet ljubezen." V vseh njegovih govorih je največ časa odmerjenega ljubezni,

BESEDAM SLEDIJO DEJANJA. Kakor je Jezus nekdanj v Palestini učil in delal dobro, tako tudi sv. oče, "Bog mi je prižgal v srcu utripe očetovstva za ves svet", je izjavil v svojem prvem papeškem govoru; in resnično je vse njegovo življenje nje prepolno dobrih del za Cerkev in vse človeštvo. Sedanje človeštvo se mu zdi kakor ubožec, ki je padel med razbojnike. Ugrabili so mu vse, strto in trepetajoče leži na tleh in čaka usmiljenega Samarijana.

In Pij XII. je tudi v tem pravi namestnik Kristusov. "Množica se mi smili", to je njegov vzdih ob strašni bedi sveta; in da to množico potolaži in ji pomaga, za to porablja velikodušnost svojega srca, svoje sijajne talente, vse svoje diplomatske sposobnosti in zveze, svoj papeški čas in denar, svoje sobe in vrtove, da, vso svojo Cerkev. Čim večja je žalost človeštva, tem več dobrega mu hoče storiti sv. Stolica, ki na ta način čudovito priča za evangelij, ki ga oznanja in poseblja. In pri tem delu ne dela razlike po narodnosti in veri, ne po državah in vojnih taborih; kdor je potreben, njemu je in hoče biti papež Samarijan, ki se sklanja nad njegovo bedo in vliva v rane hladilnega olja. Nikdar človeštvo ne bo moglo in smelo pozabiti, kaj je sredi vojne bede storila zanje Cerkev in v prvi vrsti papež sam. V dobi, ko je orožje sejalo samo smrt, pa je Cerkev porabljala orožje, ki ne ubija, ampak oživlja; ki ne rani, ampak ozdravlja. To je orožje sladke dobrote, čudovite

nežnosti, tople ljubezni in junaške velikodušnosti. Kakor čuječa mati je odprla vsem božjim otrokom svoje roke in svoje srce, iz katerega izlija vanje zaklade materinske ljubezni. Kjer je treba solze otreti, potolažiti bolečine, ozdraviti rane, odpomoči bedi, olajšati nesrečo, je Cerkev zraven."

"Težko je opisati vsestransko dobrodelno dejavnost Cerkve in posebno njenih predstavnikov, v prvi vrsti papeža samega, v tem težkem času. Poleg rednih darov resnice in milosti, ki jih v Cerkv^o živeči Kristus deli svojim vernim, poleg molitev, h katerim poziva papež za vse, ki trpe, bi bilo treba razgrniti vse izredno delo, ki ga vršijo za lajšanje bede, lakote in nesreč papež sam in razne njegove komisije in ustanove, ki se v teh razrvanih vojnih časih prizadevajo lajšati trpljenje, pomagati in tolažiti.

POSEBNO LJUBEZEN ZA "MUČENIŠKI SLOVENSKI NAROD," Slovenskemu narodu kaže sv. oče posebno ljubezen in z očetovsko skrbjo in sočutjem spremlja njegovo trpljenje.

Ko je nemški nacizem preganjal slovenske duhovnike in Cerkv^o zveste Slovence po Gorenjskem in Štajerskem, je sv. oče s solzami v očeh poslušal žalostna poročila, ki so prihajala iz Slovenije, in je po svojih zastopnikih pošiljal slovenskim pregnancem na Hrvaško in v Srbijo duhovno in materialno pomoč.

Ko je italijanski fašizem požigal vasi po Dolenjski in Notranjski, je sv. oče ostro nastopil pri italijanski vladi zaradi streljanja nedolžnih talcev in požiganja vasi mirnim prebivalcem. Našim internirancem po italijanskih taboriščih in številnim beguncem v Ljubljani je po Škofijski dobrodelni pisarni poslal znatno denarno pomoč.

Ko je Slovenijo poplaval komunizem, in so desetstisoči pošteni in verni Slovencev moralo na tuje v begunstvo, se je sv. oče živo zanimal za usodo naš beguncev. Vsakega slovenskega begunca, ki je prišel k njemu, je sprejel s posebno ljubeznijo in ga povpraševal o usodi drugih beguncev. Tolažil je vsakega posebej in zagotavljal svojo molitev za trpeči slovenski narod.

Vsakslovenski begunec, ki pride v Rim, prejema zastoj hrano v papeški menzi in še posebej daruje sv. oče slovenskim beguncem, ki živijo v Italiji, 100.000 lir na mesec.

Pred nekaj dnevi je bilo pri sv. očet^u zopet 5 slovenskih beguncev, med njimi g. urednik France Kremžar. Ko so mu poročali o beguncih na Koroškem, je sv. oče s solzami v očeh dejal, da mu je "gorje mučeniškega slovenskega naroda znano in da bi rad mnogo več pomagal, če bi le mogel."

Ko je poslal med nas člana svoje begunske komisije, preč. gosp. patra Ziberta, mu je naročil, naj v njegovem imenu lepo pozdravi njemu tako drage slovenske begunce in jim pove, da oče vsega krščanstva veliko misli na nje in pošilja k Bogu svoje molitve, da bi bil čas njihovega begunstva skrajšan.

Papež Pij XII. je res dober oče, ki z vsemi svojimi otroki trpi in moli, jim daje luči in moči ter buči v njih upanje v božje objube.

MOLOTOV RASTE. Naj bo že stalo slovesnostih najbrže ni povzročila maršala Stalina tako ali tako la prevelikih vznemirjenj. Naj in njegovo zdravje za javnost je moral dolga leta težko delati štanka, gotovo je, da zavzema in prihodnji mesec bo izpolnil njegov zunanji minister Molotov 66. leto in je zato šel na dopust. - vedno vplivnejši položaj v vodst. Molotov ga je na slavnostih imenoval "naš učitelj, naš oče, naš nova odsotnost od moskovskih vodja" in Churchill ga je v spod-

nji zbornici opisal kot še vedno zadosti močnega, da drži krmilo, da pa morda ne bo več tako aktivno deloval v vladi.- Imamo nekaj vesti o konferenci zunanjih ministrov v Londonu. Veliko se je takrat pisalo, da je bil nenaden Molotov/nastop proti udeležbi Francije in Kitajske v soddločanju diktirana od Stalina. Celo to so pisali, da je Stalin Molotova grajal zaradi tega sporazuma.

ZAKAJ STALIN NI BIL NAVZOG NA MOSKOVSKI PROSLAVI? "Daily Telegraph" je 9.nov.poročal, da se nahaja maršal Stalin v okrevališču Sagri ob Črnem morju. In da je njegovo zdravstveno stanje zelo kritično. Nadalje pravi, da je bilo poklicanih k njemu 7 zdravnikov. Imel je težak srčni napad. Zaradi tega so odredili, da mora še nekaj tednov ostati na dopustu.

ITALIJANSKI KATOLIČANI so priredili pred kratkim 19.katoliško-socialni teden v Firencah. Namen in delovni program letošnjega socialnega tedna je obsegal izdelavo načrta za novo ustavo Italije. Sv.oče je poslal soc.tednu posebno poslanico, kjer poziva katoličane, naj zgrade bodočo italijansko državo na krščanskem pojmovanju življenja." Sedanji in bodoči rod mora biti zavarovan s temeljem države, ki ni v nasprotju z zdravimi verskimi in moralnimi načeli, ampak sprejema od njih moč in navodila. Dober družbeni red ne more temeljiti na razrednem sovraštvu in egoizmu, ampak na medsebojni krščanski ljubezni.

ČUDNE PRIPRAVE NA NAJBOLJ SVOBODNE VOLITVE V JUGOSLAVIJI.V zadnjem času so prispela novice z Dolenjskega, ki nam ponovno kažejo, kako so se začeli Titovi oprode že zgodaj pripravljati na volitve, ki so jih pozneje razpisali za 10.november. V Leskovcu blizu Višnje gore so pustili skoro tri mesece v miru domobrance, ki so se po dogodkih na začetku meseca maja vrnili na svoje domove in se lotili tam svojega dela. Po vseh mesecih sta pa lepega poletnega dne Cankarjeva in Tomšičeva

brigada obkolili Leskovec, poklicali bivše domobrance sred vasi, nakar so se lotili ropanja po njihovih hišah. Odvzeli so ljudem vse, kar jim je bilo všeč, in živino iz hlevov. Nato so z naropanim blagom zapustili vas. Domobranci so potem še v bližini domače vasi vse - 7 jih je bilo - postrelili, z blagom in živino pa odšli dalje. Slična usoda je kmalu potem zadela tudi vas Polico. Tam so pustili domobranci v miru 4 mesece. Potem sta pa prišli v vas isti brigadi kakor v Leskovec, izropali prav tako domove domobrancev in odpeljali 6 mož in fantov. 3 moške niso bili domobranci, ampak so imeli le svoje sinove pri domobranci. Tudi teh 6 moških so pobili, blago in živino pa odpeljali. Med možmi je bil tudi 52 letni gospodar. Postrelili so jih blizu Stare vasi.

"KOLABORACIONISTI" PO PARTIZANSKIH POJMIH. Iz Gorice poročajo, da je nekemu profesorju slovenskega učiteljskega očitati neki partizan kolaboracionizem. Dobe sedno je dejal: "Ne razumem vas, da se ne morete otresti te taktične napake. Sedaj sodelujete z Angliji, vedno pa s tistim, ki izgublja oblast in kmalu nato propade." Po mnenju tega partizanskega zanese njaka "bo Anglija vsak hip na tleh in bo Rusija prevladala v vsej Evropi." Svojo grožnjo je zaključil z vesedami: "V kratkem bomo imeli zopet priliko soditi kolaboracioniste. Tokrat anglofile!"

TITOVA MOBILIZACIJA. V Sloveniji je pričela postopna mobilizacija letnikov 1905 do 1922. Zaenkrat so vpoklicani v vojaško službo tisti, ki so bili na daljših dopustih, bolezenskih dopustih itd. Pod orožje bodo v kratkem poklicani tudi vsi tisti, ki pod novo Jugoslavijo še niso služili vojske. Vse priprave kažejo na obsežnejšo mobilizacijo vseh mlajših letnikov, ne proti komu mobilizira Tito.

GE HOČETE, da bodo "Domači glasovi" zanimivi, jim pošiljajte poročila iz taborišč in vesti iz domovine.